POKROK ZÁPADU,

Týdenník politický poučný a záhavný.

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosický.

Předplatné pro Ameriku [illegible] na rok [illegible] do ciziny v [illegible] ročně.

Zásilky peněz.

Předplatné nechť zasílá se na pohlavní poštovní šeky (Money Orders) neb v registrovaných dopisech. Když použije se zásilky registrované, ručuje za ztrátě dopisů přídavek [illegible] Zásilky [illegible] v registrovaném dopisu.

☞ Za zásilky peněz v jednodušších listech [illegible]

Všechny dopisy budiž adresovány

„POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"
("PROGRESS OF THE WEST")

is the leading republican journal published in Bohemian language in the United States, with a general circulation in nearly all the States and Territories but principally in the West.

J. Rosický, Editor & Publisher.
Office 916 Farnham Street, Omaha.

Entered at the Post Office at Omaha, Neb., as Second Class Matter.

Omaha, Neb. 21. dubna 1880.

Tvrdošijnost demokratů.

Při volbách minulého podzimu bylo jednou z politických otázek, o které voličům rozhodnouti bylo, zdali schvalují aby odstraněny byly opatření k zamezení podvodů a darebáctví při volbách. Kongres, demokratický kongres, zasedal ve zvláštním zasedání po čtyry měsíce, pojednávaje o otázce té; v časopisech politických a na řečnišťích rozebírána do podrobna, a výsledek byl, že národ hlasem nikterak nejistým vyslovil se pro zachování nynějších opatření pro zamezení švindlů volebních, jinými slovy, demokraté byli poraženi na severu na celé čáře. Však ejhle! To demokratům nedostačovalo; hlas národa nebyl jim ničím a otázka tato má býti letos opět jednou z hlavních otázek politických. Pravda sice, že nevystupují tak směle, že i debaty se střežili, však dávají dosti zřejmým způsobem na jevo buldozrům, pletichářům a politickým honcům, že se starají pilně, aby jim podvody a šidby umožnili a účinek zákona o dohlídce na volby, který teprvé nedávno uznán byl vrchním soudem za ústavní, zrušili. Prvním krokem jejich nyní bylo, že k rozpočtu pro maršály Spoj. St. přivěsili podmínku, že zvláštní příručí maršálu k dohlídce na volby nemají ustanoveni býti od svých představených, nýbrž od okrskových soudců. Následek toho může býti, že příručí maršálů nezávisíce od svých představených, nebudou snažiti se plniti povinností svých, že stanou se zbytečnými a moc zákona bude tak ochromena.

Však to jim ještě nedostačuje. Oni chtí míti úplně volné ruce tam, kde celé volební ústrojí mají v rukou a učiniti maršály úplně malomocnými. Proto opět přivěsili k rozpočtu pro potřeby vojenské dodatek, že vojínové nesmí potahováni býti k zjednání míru neb pořádku v den volební, ani ku pomoci civilních úředníků. Ústava presidentu nařizuje, že na požádání legislatury neb guvernéra kteréhokoliv státu povinen jest poskytnouti pomoci vojenské k zjednání pokoje; demokraté však, zneuznávajíce povinnost kterou ústava presidentu ukládá, usilují o prosazení neústavního toho dodatku, kterým by presidentu vykonávání jeho ústavní povinnosti činilo se zákonitě nemožným; krátce řečeno, usilují o přijmutí neústavního zákona; usilují oč vzdor tomu, že na ten jejich požadavek dal národ minulý podzim odpověď jasnou a zřejmou.

O dodatku tomto rokováno bylo v kongresu minulý týden po kolik dnů a sice jen ze strany jedné, republikánské; demokraté zdrželi se veškeré debaty. Minulý rok při debatě o tom samém předmětu nemohli demokraté uvésti jediný důvod, proč by přívěšek přijmut býti měl, nemohli uvésti jediný případ, že by práva ustavou presidentu neb zákonem maršálům přiděleného bylo kdy neb kde zneužíváno a proto lépe učinili že letos debaty se úplně zdrželi. Republikáné přinutili je však k přiznání, oč se jim jedná; navrhnuli totiž následující dodatek: "Však zákon tento ani jaký jiný nemá vykládán býti tak, že by se ním zapovídalo neb zamezovalo kterémukoliv občanu Spojených Států, neb kteréhokoliv osobě stojící ve službě Spoj. Států, neb pod ochranou jejich zákonů, přispěti ku pomoci civilním úředníkům vládním při plnění zákonů Spojených Států a k zachování pokoje, kdykoliv budou o přispění takové požádáni." Tím dali republikáné na jevo, že tak jako v minulosti, nehodlají v budoucnosti nijakým způsobem zákon rušiti neb znesvětiti, však dodatek ten nebyl připuštěn od demokratů a tím dali tito na jevo, že se jim jedná o ruční a obcházení zákona. Po několikadenní debatě ze strany republikánů, v kteréž jasně a zřejmě dokázáno, že o zrušení zákona toho nejde se pouze jen proto, aby násilí a podvodu otevřeny dveře dokořán a zároveň poukázáno na škodlivost přivěšování zákonodárných dodatků k rozpočtům, přijmut byl arci přece většinou demokratickou. Dříve však přece jeden z řečníků dem., Ewing, konečně pozvedl hlasu svého na obranu požadavku strany své. Důvody jeho lze shrnouti ve tři body: 1.) Že prý republikáné, dokud byli ve většině, též časem činili zákonodárné dodatky k rozpočtům. 2.) Že někteří z nich minulé léto sami svolili k podobnému dodatku k rozpočtu pro vojsko. 3.) Že zákon ten ohrožuje svobodu.

Důvody tyto jsou tak mělké, jako nejapné. Pravda sice že za nadvlády republikánské vícekráte použito způsobu toho k docílení žádoucného zákonodárství; však nedělo se tak na úkor prospěchu země, na úkor spravedlivosti; jak škodný jest zvyk ten seznáno v plné míře teprvé když demokraté u většinu přišli a zákony vrchním soudem za ústavní a zkušenosti za prospěšné uznávané tím způsobem ničiti obmýšlí proti zřejmé vůli lidu v minulé volbě vyslovené. Jelikož demokraté tolik oprav slibovali, měli aspoň v této jedné věci dáti dobrou svou vůli na jevo a zvyk ten zrušiti, ne však jej zneužívati. Jestli republikáné minulé léto po velkém odporu svolili k připojení takového dodatku k rozpočtu, neučinili to proto že by jej schvalovali, nýbrž proto že by dalším odporem zasedání bylo ještě déle protahováno a pro minulý rok neměl dodatek ten důležitosti, an jen v jednom státu byla volba poslanců všeobecná a ve dvou doplňovací. Jinak jest letos. Letos budou se odbývati volby presidentské i volby poslanců ve všech státech a jest žádoucno aby v pádu potřeby poskytnuta byla ochrana. Konečně směšným jest tvrzení, že by ohrožoval bezpečnost zákon, který slouží k udržení míru a pokoje, který osvědčil se mnohokráte již prospěšným, o němž v loni při mnohoměsíčném debatování nemohli ani jediný případ uvésti že by byl kdy zneužit; zvláště když povážíme že celá moc vojenská obnáší 20.000 mužů v národě 45 milionovém. Kdo jedině jest zákonem tím ohrožen, tak jako každým jiným zákonem, jsou přestupníci jeho a odporem svým dávají demokratě na jevo, že hodlají jej přestoupiti a proto odklízí všechny prostředky a cesty nimiž by plnění jeho vymáháno býti mohlo.

Galerie kandidátů presidentství.

(Stručné životopisné nastiny.)

Samuel Jones Tilden, narodil se v New Lebanon v New Yorku 9. února 1814, a jest tedy 66 roků stár. Obdržel v mládí dobré vzdělání a navštěvoval Yale College a Universitu v New Yorku. Dokonav svá kolegiální studia, věnoval se právnictví v New Yorku. Byl vždy vynikajícím mužem ve straně demokratické toho státu a po dlouhá leta předsedou dem. úst. výboru státního, řídě tak do značné míry celé jednání a konání strany té. V roku 1846 byl členem zákonodárství a v r. 1872 opět. Za doby panování ringu Tweedova byl on spojencem "bossa." Když v presidentské volbě v roku 1868 díky se nesíčhané dříve podvody volební v New Yorku, byl toho času Tilden přesedou ústředního výboru a Horace Greeley tehdy přímo kladl všechnu vinu na podvody ty Tildenovi, obviňujíc jej z toho ve svém časopise "Tribune." Když moc ringu Tweedova zlomena, připojil se ochotně k nim přátelům svého dřívějšího spojence a pomáhal je stíhati. Tím získal si jméno velikého opravce a zvolen byl roku 1874 za guvernéra státu. V roku 1876 získal si dem. nominace za presidenta, vzdor odporu tammanyetického křídla té strany. Výsledek minulé volby jest dosud v čerstvé paměti, než aby potřebovat šířeho opakování. Tilden bývá by zvolený, kdyby rozhodovala většina hlasů volitelů. Však při presidentské volbě rozhodují volitelé a hlasů volitelských přiřknuto Tildenovi o jeden méně než potřebovat k zvolení. Tilden a s ním mnozí demokraté soudí, že Tilden byl o presidentství ošizen a že jest povinností strany demokratické, aby jej letos znova nominovala.

Winfield Scott Hancock, narodil se v Montgomery Co. Pa., dne 14. února 1824. Studoval v Morristownské (Pa.) akademii a v roku 1840 vstoupil do akademie vojenské. Tu graduoval a vstoupil do armády co podporučík při pátém pluku v roku 1846. V letech 1847—48 sloužil ve válce s Mexikem a vyznamenal se tu, tak že povýšen na poručnictví. V čase nepokojů se Seminoly ve Floridě, byl při oddělení zásobním; podobně při pozdějších bouřích kansaských v roku 1857 a pak v Californii, kdež se nalezal při vypuknutí války občanské. Hned po vypuknutí války žádal o přeložení k službě čiré a dne 23. září 1861 byl ustanoven brigádním jenerálem dobrovolníků při armádě potomacké. Zúčastnil se obléhání Yorktownu a bitvy u Williamsburgu, při které dobyl Fort Magruder. Pro udatnost svou v bitvách u Goldings Farm, Garnetts Hill, Savages Station a White Oak Stamp odporučen byl od velitele McClellana k povýšení na major-jenerála, kterého se mu dostalo dne 29. listopadu 1862. Po pádu Reynoldse (1. července 1863) poslán byl od gen. Meade ku Gettysburgu, aby ujmul se velení. Zastihnul armádu unionistickou ustupující a zastaviv další ústup, zabránil postupování vítězného nepřítele. V bitvě, která v následujících dvou dnech nastala byl zraněn a kongres vzdal mu díky za chrabrost jeho. Následkem poranění byl služby neschopen do prosince toho roku a jelikož tou dobou byla armáda v ležení zimním, poslán na sever k povzbuzení najímání dobrovolníků. V březnu 1864 vrátil se k armádě, kteréž velel v bitvě "na poušti" (5—7. května) a v bitvách u Po a Spotsylvanie (10. a 12. května.) V červnu přinucen byl vzdáti se služby na 10 dní následkem rozjitření rány u Gettysburgu utržené, však jak mile se zotavil vrátil se k armádě, která se nalezala u Petersburgu. Dne 12. srpna povýšen na brigádního jenerála pravidelné armády, zúčastnil se dříve bitev v Deep Bottom a Ream Station a pak (27. října) na Boydton Plankroad. V listopadu 1864 uloženo mu organisování prvního armádního sboru veteránů, při kteréž povinnosti zůstal ve Washingtonu do února 1865. Po válce ustanoven za major-jenerála a ustanoven za velitele departmentu v Missouri. Tu velel výpravě proti Indiánům na západě. V roku 1867 přesazen k velitelství v jižních státech; r. 1868 k velitelství ve východních státech; r. 1869 do Dakoty a r. 1872 zpět do států východních, kdež až dosud se nalezá. Roku 1869 byla mu nabízena nominace pro guvernéra Pennsylvanie, což ale odmítnul. Mezi mnohými demokraty panuje náhled, že byl by nejsilnějším ze všech kandidátů, které by demokraté postaviti mohli a zejmena když by republikáné nominovali Granta, an vyznamenal se ve válce a zůstal tak jako tento věrným Unii.

Rolníkům na úvahu.

(Z Hospodáře Amerického.)

Rolníci! ohledněme se kamkoliv, všude spatříme, jak zařizují se nové a nové spolky v takové síle, že čítají údů na sta i na tisíce a vše okolo nás se žene proudem ku předu a my rolníci uprostřed máme se na to dívat přes naše ploty? Každý spolek nese heslo: "Spojenými silami" Je nás snad malý hlouček, ale podejme si ruce, posnášíme se duševně. Sestupme se okolo našich redaktorů, ti budou naši tlumočníci, přivojme si heslo: Spojenými silami a v zdravém těle zdravý duch, sešijme si spolek, ten bude naší tkovlon, a přinese užitek všemu lidstvu. To je můj návrh, ale doufám že naši rolníci ho opraví a nebo rozšíří.

Výhody, jaké by nám ze spolku takového vypíjvaly, jsou velmi rozmanité a já si dovoluji upozornit pouze na tyto:

Cestuje-li šd, nalezl by všude spolubratří, kteří by mu radou a všemožnou pomocí byli nápomocni.

2. Každý šd by si mohl vzíti na starost něco zvláštního pěstovati — rostliny, dobytek, drůbež atd., pak bychom si to mohli vzájemně vyměňovati a prodávati. 3. kde nás bydlí více v jednom townu aneb blízko sebe, mohli bychom míti do spolku šlechtěné plnokrevné býky atd. Též mlátící stroje a jiné a zajisté nahledne každý, že by z toho značný prospěch každému plynul. Mimo toho bychom mohli drobnější hospodářské stroje kupovat přímo od vyrábitele a vydělek, jejž překupníci mají, zůstal by nám. Jsem skoro jist, že v krátkém čase nabyde pěstování cukrovky, ciroku a lnu značných rozměrů, kde mnoho nás bydlí pohromadě, mohli bychom zakládati továrny na cukr a přádelny na len a více jiných účelů by se dalo docíliti spojenými silami. Rolníci! ku předu; nechť zaujmeme místo ve společnosti lidské, které nám jest vykázáno.

NOTICKY.

‡ Letošní republikánská konvence líšiti se bude od několika předcházejících tím, že vrací se ku původnímu způsobu zastoupení. První dvě konvence republikánské, r. 1856 a 1860, měly zastoupení podlé kongresních distriktů; v následujících konvencích zastoupeny byly státy delegáty volenými v státních konvencích; letos však volí se delegáti opět dle distriktů. Tento způsob jest lepší a žádoucnější.

‡ Úloha a poslání strany republikánské není a nebude skončeno, dokud jedna velká třída občanstva na jihu zkracována bude ve svých právech a musí se houfně utíkati na sever, aby skutečné svobody nalezla. Dokud bude celistivý jih, dotud musí býti strany republikánské.

‡ Demokratická strana je stranou "lidu." Proto má za vůdce své muže jako Tilden, neprohnanějšího advokáta a monopolistu, který prý, jestli ustoupí ze zápasu o presidentství, pomůže nominovati H. B. Payne, společníka v nejobrovětějším ze všech monopolů, Standard Oil Co.

‡ Kemble, hlavní původce pokusu o uvalení splacení náhrad za škody způsobené bouřemi Pittsburgskými na stát, uprchnul před rozsudkem, ale po několika dnech se k soudu dostavil. Dne 26. t. m. má být rozsudek nad ním vynešen.

‡ Nával přistěhovalstva z Evropy zmáhá se nesmírně. Skoro 10.000 osob přistálo v New Yorku během min. týdne.

‡ V roku 1875 přijalo 9 čelných republikánských států resoluce proti třetí lhůtě presidentské a sice: New Hampshire, Massachusetts, New York, Pennsylvania, Ohio, Iowa, Wisconsin, Minnesota a California.

‡ Příznivci kandidatury Grantovy honosí se, že Grant nepracuje pro nominaci, že nevydržuje si tiskovou kancelář atd. Toho také není třeba kde Cameronové a Conklingové celou situaci ovládají a Granta konvencím vnutiti mohou. Jeden Cameron vydá za několik tiskových kanceláří.

‡ V seznamu podaných návrhů v kongresu nalezá se 1000 rozličných předloh, však demokraté nečiní ničeho, aby podané návrhy vyřídili. Pětiměsíční dosavadní činost kongresu nestojí za šlupec tabáku. To jest snad ta demokratická Reforma s velkým R.

‡ S poštovním zvídáme, že dceruška po nedávno zemřelém upřímném a vzdělaném národovci, panu Karlu Kavalírovi z Toledo, Iowa, minulý týden za otcem svým na věčnost se odebrala. Vyslovujeme srdečnou soustrasť zarmoucené matce.

‡ "Dělník" přináší nyní v každém čísle nejprvé původní zdařilé vyobrazení a to ze života českého. Poslední číslo obsahuje skupení cvičitelů tělocvičné Jednoty Sokol v New Yorku.

‡ Smetanova vítězná opera "Hubička" vyjde v klavírním výtahu s podložením textem českým od El. Krásnohorské a něm. od J. S. Deornova během tohoto roku nákladem knihkupce Fr. A. Urbánka v Praze a přijímá na ni nakladatel až do její vydání předplacení 5 zl., velmi skvostně v Lipsku vás. 7 zl., kdežto cena krámská činiti bude asi 10 zl. Upozorňujíce na tuto perlu českých původních oper upřímně přátele hudební naší prodakce připomínáme, že jest to vedlé Smetanova znamenitého cyklu symfon. básní "Má vlasť" nejznamenitější publikace hudební naší literatury, a jest naditi se, že nebude rodiny vlastenecké u nás hudbu klavírní pěstující, která by postrádala opravdu překrásnou "Hubičku" mistra našeho B. Smetany!

‡ Až dosud jeví pořáde J. G. Blaine nejvíce síly mezi kandidáty republikánskými pro presidentství.

‡ Socialisty Staubra, radního v Chicago, není více. Přestal býti socialistou a připojil se k demokratům.

‡ "Osvěty", listě pro rozhled v umění, vědě a politice, došel nás sešit dubnový s následujícím obsahem: Císař Alexander Osvoboditel, Antoine Wirtz, Cestování po Tátrách, Nenesa, Dřevorubec, Hmota papraskující, Nové písemnictví, Nekrology. Články v Osvětě pochází vesměs z per osvědčených spisovatelů. Odporučíme "Osvětu" všem milovníkům poučného a ušlechtilého čtení a upozorňujeme, že Dělnické Listy nedávno objednaly větší zásilku "Osvěty", kterou za kupní cenu poskytují.

Zprávy z Evropy.

Pařížský zpravodaj "Standardu" dovídá se z obzvláště věrohodného prý pramene, že Bismark pokládá válku Německa s Francií za nepochybnou, jakmile Gambetta stane se presidentem republiky. "Jsem přesvědčen — pravil — že příští všeobecné volby ve Francii povznesou Gambettu na místo presidenta. Pak bude k válce s Německem jen malý krok." Dále prý prohodil, že není jeho zvykem mluviti o podobných věcech, za to však důkladně na ně se připravovati. Z uveřejněných výkazů vojenského výboru německého říšského sněmu vysvítá též, že Bismark skutečně činí přípravy a kterak německá armáda bude rozmnožena. Dle udání Kameke rozmnožen bude presenční stav německé armády pro případ války o 100.000 mužů a zavedením doplňovacích záloh o nových 100.000 pozdějším pak převedením záloh k zemské obraně o nových ještě 100.000 mužů. Cifra to zajisté překvapující.

Diktator ruský, general Loris Melikov, platí čím dále tím více za vykonavatele rozsáhlých oprav na Rusi, než za krutého potlačovatele všeho svobodomyslného ruchu. Tak píše se samé oficiální "Pol. Corr." z Petrohradu: "General Loris Melikov, jak z nepochybných důkazů viděti, vyhledává těžiště svého obtížného úkolu ne pouze v repressivní činnosti. Náčelník nejvyšší výkonné komise nechce se obmezit jen na tento boj. Než ještě převzal úřad svůj plný odpovědnosti, nezatajil na nejvyšším místě své přesvědčení, že vedle boje proti převratné straně musí se rozvinouti činnost i na půdě positivnosti. Loris Melikov stal se u trůnu zástupcem nezbytných oprav a mohl se jím státi tím snáze, jelikož car Alexandr II. vždy osvědčil se vnímavým pro potřeby ruské říše. V zásadě jsou všichni nejvyšší činitelové státní moci v tom jedné myšlé, že na cestě oprav před čtvrt stoletím od cara nastoupené musí se pokračovati."

"Pol. Corr." píše o poměrech v Albánsku: "Hlavním cílem hnutí albánského jest udržení Gusinje a Plavy pod panstvím Turecka. V tomto směru již vykonáno velmi mnoho. V rozpravách mezi Muktarem pašou a Nazifem pašou v Prizrenu odbývaných, jednáno hlavně o odporu organisovaném proti Černé Hoře. Muktar povolal do Prizrenu Ali paša z Gusinje, jenž podal následující zprávu o zbrojení Albánců. Mezi mužstvo ligy rozdáno do 1. března nemálo než 32.000 zadovek. Na šesmi gusinském a plavském stojí pohotově 10.000 dobře ozbrojených mužů, kdežto Černohoře u Velimé jest toliko 3000. V Gusinji jest prý nahromaděno náboje pro celou armádu na dobu mnoha měsíců. Tak zvaní sběhové, kteří přešli s řad redifů do tábora albánské ligy, střídili v jednu a v února velmi vydatně opevnění a sice tak znalecky a dovedně, že jest oprávněna domněnka, že byli řízeni odborníky. Pokud toho dopouští špatný stav komunikace postaráno i o zásoby potravin. Ve zvláště k tomu zřízených barácích složeno přes 100.000 ok mouky a velké množství pekslmentu. Rekvisicemi opatřila si liga dostatek potahů. Velení jest prý dobré. Zkrátka, Nazif paša oznámil opětně do Cařibradu, že Albánci Gusinji a Plavu v žádném případě nevydají. Nelze pochybovat, že vzdí kosovský s tímto zbrojením, jež se k podnětu jeho provádí po celý rok, jest úplně spokojen." Naproti tomu dochází tato zpráva o stavu věcí v Albánsku: V Novopazarsku panuje od minulého podzimu žilá agitace. Albáncům a vůbec mohamedánům rozdány rychlostřelné zbraně, jež pocházejí z erárních skladů tureckých z Mitrovice a Nového Pazaru. Albánci poukazují na blízkost rakouského vojska a hlásají odpor na život a na smrt všem, kdož by vtrhnouti chtěli do jich domoviny. "Nikdy ani turecké vojsko nesmělo se odvážiti bez našeho svolení do našich hor, tím méně smí tak učiniti vojo cizí." V Peči a D'akovu odbývaly se schůze, jimžto obcovali i turečtí guvernéři z Prizrenu a Skadru. Jednomyslně usneseno tu, opříti se dalšímu pochodu rakouského vojska a nedopustit, aby se usadilo v Novém Pazaru. Po celém Kosovsku rekviruje se vše k polnímu tažení potřebné a každý, kdo jen poněkud měl příležitost, seznati povahu a způsoby těchto horalů, přisvědčí, že v albánských osadách na Kosovsku a v severním Albánsku panuje jakýsi válečný stav. Dnes nemluví se tak ani o Černé Hoře jako o Rakousku. Ony čety, které napadly oddíl rakouského vojska, nebyly loupežnické aniž vyhledávaly v neúrodné krajině limské potravy, nýbrž byly to první vlaštovky jarní z Albánska.

S prvním vlakem. — Pošlete je s prvním vlakem, jelikož nemocný toužebně na ně čeká, píše pan Geo Stammer, Casey, Ia. na pana lékárníka A. Hammer v DesMoines, Ia. Dra. Augusta Kœniga hamburské kapky jsou dobrým lékem a nebyl bych bez nich ani den. Proto přikládám $2.00 se žádostí mně ihned 5 láhví hamburských kapek poslati.

Blahopřání
ku sňatku pana
Jana Konvalina
se slečnou
Alžbětou Konešovou
kteří oddáni dne 15. dubna 1880, panem Pát. V. Kočárníkem v katolickém chrámě v
OMAHA

Přišlo jaro přišlo,
máme zase maj
a než jsme si pomyslili
spojení dva v ráj.

Tedy Vám přeji Vaší mami,
abyste se měli povždy radi,
však, vzan a lilek nepřipomínejte,
před těmy se na pozoru mějte.

Čap ale, ten Vám dá,
co srdce Vaše si žádá,
hezkého klučina,
palemého Konvalinu.

"Tři čtverci."

KDE JE? JAN HAVLIN a jeho syn Karel, mlynář a hodinář. Zmizeli náhle s mandy bez stopy. Kdo může, ať laskavě sdělí zprávu onějch pod adresou JOSEF VANČURA, Wilson, Ellsworth Co., Kans.

Kde je ANTON BERANEK, sedlář, který před časem v Omaha bydlel. Zaslal jsem mu dva dopisy do Fremont, ale neobdržel jsem žádnou odpověď. Kdo by o něm věděl, jest tedy aby jej na to upozornil a adresu jeho sdělil, ušlechtilé mu. VÁCLAV KUCHA, Omaha, Neb.